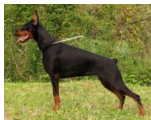

Доберман

Автор: Администратор

FCI номер на стандарта: 143/02.02.1998 г.

Произход: Германия

Дата на публикация на валидния оригинален стандарт: 14.02.1994 г.

Класификация по FCI:

Група 2 - Пинчери и шнауцери, молосоидни породи, швейцарски планински и пастирски кучета, и други породи

Секция 1 - Пинчери и шнауцери

Подсекция 1 - Пинчери

С работни изпитания

Кратко историческо резюме: Доберманът е единствената немска порода, която носи името на своя пръв развъдчик Friedrich Louis Dobermann (02.01.1834 – 09.06.1894). Счита се, че той е бил бирник, управител на кланица (изкупвач на стари коне), а известно време ловец на кучета, имайки законното право да лови всички бездомни кучета. От този контингент той подбирал животни с особен тип. Така наричаните "касапски кучета", които по това време вече са считани за относително чистопородни и които изиграли най-голяма роля в създаването на породата доберман. Тези кучета представлявали по същността си ранния тип ротвайлери, кръстосан с овчарки от Тюрингия, черни на цвят с червенокафяви подпали. Доберман развъждал тези кръстоски през 70-те години на XIX-ти век. Така той получил своя порода: не просто бдителни, а със силно развити защитни качества, служебни и стражеви кучета. Често били използвани като караулни и полицейски кучета. Поради широкото си използване в полицията, те получили прозвището "жандармерийски кучета". Използвали се и за лов на контролираните едри хищници. При тези обстоятелства, е било въпрос на време, доберманът да бъде официално признат за полицейско куче в началото на XX-ти век. Доберманът е със средни размери, силно, мускулесто куче. Въпреки своята масивност, той трябва да е елегантен и благороден, което задължително се проявява в очертанията на неговото тяло. Много подходящ за компаньон, охранително и служебно куче, а така също и като фамилно куче.

Общ вид: Доберманът е със среден размер, силно и мускулесто телосложение.

Благодарение на елегантните линии на своето тяло, гордата осанка, решителното изражение, той отговаря на идеалния портрет на куче.

Важни пропорции: Тялото на добермана се явява почти квадратно, особено при

мъжките. Дължината на тялото, измерена от върха на раменете до седалищния издатък, не трябва да превишава с повече от 5% височината от холката до земната повърхност при мъжките и 10% при женските.

Поведение и темперамент: Характерът на добермана е дружелюбен и спокоен; много предан на семейството и обича децата. Умерен темперамент и бдителност са желани. Среден праг на раздразнение се изисква за добър контакт със своя стопанин. Лесен за обучение, доберманът изпитва удоволствие да работи, и трябва да притежава добри работни способности, смелост и твърдост. От особено значение са самоувереността и смелостта, а така също и приспособимостта и вниманието към социалното обкръжение.

Глава: Черепна област:

Череп: Здрав и в хармония с тялото. Когато се гледа отгоре, главата е с форма на изтъпен клин. Гледан отпред, косата линия от върха на черепа трябва да бъде равна и да не пада към ушите. Линията на муцуната продължава почти непрекъсната в горната линия на черепната кутия, като пада, леко заоблено, към линията на гърба. Надочните дъги са добре развити, без изпъкналости. Челната бразда е все пак видима. Тилната издатина не трябва да е очевидна. Гледани отпред и отгоре, страничните части на главата не трябва да са изпъкнали. Леката издатина между задната част на горната челюстна кост и скулата трябва да е в хармония с цялостната дължина на главата. Мускулите по главата трябва да са добре развити.

Стоп: Трябва да бъде лек, но видимо развит.

Лицева област:

Носна гъба: Носът е добре развит, по-широк, отколкото заоблен, с големи ноздри, без да е изпъкнал. Черен - при черните кучета; при кафявите кучета в съответните по-светли тонове.

Муцуна: Трябва да бъде в правилна пропорция с черепа и трябва да бъде силно развита. Муцуната трябва да притежава дълбочина. Отворът на устата трябва да е широк, достигащ до моларите. Добрата ширина на муцуната трябва също да присъства и при горните и долни резци.

Устни: Трябва да бъдат сухи и плътно прилепнали към челюстите, осигурявайки плътно покритие на устата. Пигментацията на венците трябва да е тъмна; при кафявите съответно в по-светли нюанси.

Челюсти/Зъби: Мощни, широки долна и горна челюсти, ножична захапка, 42 правилно поставени и с нормални размери зъба.

Очи: Средно големи, овални и тъмни на цвят. По-светли тонове са допустими при кафявите кучета. Плътно прилепнали клепачи. Клепачите трябва да са покрити с козина. Обезкосменост около очите е силно нежелана.

Уши: Ушите, които са поставени високо, се носят изправени и купирани на дължина, пропорционална на главата. В страните, където купирането е забранено, некупираните уши се приемат еднакво (Предпочита се да са средно големи, с добре прилепнал към бузата вътрешен ръб).

Шия: Шията трябва да притежава добра дължина и да е в пропорции с тялото и главата. Тя е суха и замускулена. Нейният контур се издига постепенно и е леко извит. Изправената осанка демонстрира аристократичност.

Тяло: Холка: Трябва да бъде ясно изразена на височина и дължина, особено при мъжките, като по този начин определя наклона на горната линия, издигащ се от крупата към холката.

Гръб: Къс и стегнат, с добра ширина и мощна мускулатура.

Поясница: С добра ширина и мощна мускулатура. При женските поясницата е леко по-дълга, за да осигури място за сукалчетата.

Крупа: Трябва да е леко паднала, едва забележимо от кръстеца към основата на опашката, и се явява добре засводена, нито права, нито полегата, с добра ширина и мощна мускулатура.

Гърди: Дължината и дълбочината на гърдите трябва да бъдат право пропорционални на дължината на тялото. Дълбоките, леко извити ребра трябва да бъдат приблизително 50% от височината на кучето при холката. Гръдният кош трябва да има добра ширина с особено добре развита предна част.

Долна линия: Отдолу, от гръдната кост до таза, долната линия е забележимо повдигната.

Опашка: Тя е високо поставена и късо купирана, приблизително на втория видим опашен прешлен. В страните, където купирането е забранено, опашките се оставя естествена.

Крайници: Преден крайници:

Общ вид: Предните крайници, гледани от всички страни, са почти прави, вертикални на земната повърхност и силно развити.

Плешки: Лопатките са плътно прилегнали към гърдите, от двете страни на лопатъчния гребен са добре замускулени и достигат върха на отнасящите се до гръдния кош гръбначни прешлени, възможно най-полегати и доста разлети назад. Ъгълът с хоризонталата е приблизително 50 градуса.

Рамене: Добра дължина, добре замускулени, ъгълът с лопатката е приблизително 105 - 110 градуса.

Лакти: Плътно прилепнали, без да са завъртени назад.

Подрамене: Силни и прави. Добре замускулени. Дължината им е в хармония с цялото тяло.

Китки: Силни.

Метакарпуси: Костите са здрави. Прави, гледани отпред. Гледани от страни, само леко наклонени - максимум 10 градуса.

Предни лапи: Лапите са къси и стегнати. Пръстите са засводени нагоре (котешки тип).

Ноктите са къси и черни.

Задни крайници:

Общ вид: Погледнат отзад, доберманът изглежда, заради своите добре развити мускули в таза и крупата, широк и закръглен. Мускулите, започващи от таза по посока на бедрата и подбедрата, са резултат от добре развита ширина в областите на бедрата, колянната става и подбедрата. Силните задни крайници са прави и паралелно стоящи.

Бедрата: Добра дължина и ширина, мощна мускулатура. Добър ъгъл в тазобедрената става. Ъгълът с хоризонталата е приблизително между 80 и 85 градуса.

Колене: Колянната става е силна и е формирана от бедрото и подбедрото, като е добра и колянната капачка. Коленният ъгъл е приблизително 130 градуса.

Подбедрата: Средно дълги и в хармония с цялостната дължина на задните крайници.

Скакателни стави: Умерено силни и паралелни. Подбедрената кост е свързана с метатарзуса в скакателната става (ъгъл около 140 градуса).

Метатарзуси (задни глезени): Те са широки и вертикално стоящи към земната повърхност.

Задни лапи: Като предните лапи, пръстите на задните лапи са къси, засводени и стегнати един към друг. Ноктите са къси и черни.

Походка и движение: Походката е от особено значение, както за работните способности, така и за екстериора на кучето. Тя е еластична, елегантна, жива, свободна и покриваща пространство. Предните крайници се изнасят толкова, колкото е възможно. Задните крайници дават необходимия тласък с широката крачка и необходимата еластичност. Предният крайник от едната страна и задният от противоположната се движат едновременно напред. Трябва да са устойчиви гърба, свързките и ставите.

Кожа: Кожата е плътно прилепнала навсякъде и е добре пигментирана.

Космена покривка: Косъм: Косъмът е къс, твърд и дебел. Равномерно разпределен по цялата повърхност. Подкосъмът е недопустим.

Цвят: Цветът е черен или кафяв, с ръждивочервени, ясно определени и изчистени подпали. Петната са по муцуната, по бузите, веждите, по гърлото, две петна по предната част на гърдите, по метакарпусите, метатарзусите и лапите, по външната част на бедрата, по подбедрата и отдолу на опашката.

Размери:

Височина в холката:

Мъжки: 68 - 72 см;

Женски: 63 - 68 см.

Желателен е среден ръст.

Тегло:

Мъжки: 40 - 45 кг;

Женски: 32 - 35 кг.

Недостатъци: Всяко отклонение от гореизложените параметри трябва да се счита за недостатък и да се третира с прецизност, пропорционална на неговата големина.

Общ вид: Отклонение в половия тип; прекалена масивност; прекалено леко; прекалено тежко; прекалено дългокрако; тънки кости.

Глава: Прекалено тежка, прекалено тясна, прекалено къса, прекалено дълга, прекалено изразен или малък стоп; Римски нос, лош наклон на горната линия на черепа; слаба долна челюст; кръгли или дръпнати очи; светли очи; прекалено тежки бузи; увиснали устни; много отворени или много дълбоко поставени очи; уши поставени много високо или много ниско; отвор в ъгъла на устата.

Шия: Леко къса; много къса; висяща кожа по гушата; увиснала гуша; много дълга (нехармонична); овча шия.

Тяло: Отпуснат гръб; наклонена крупа; хлътнал гръб; шаранов гръб; недостатъчно или прекалено извити ребра; недостатъчна дълбочина или ширина на гърдите; много дълъг

гръб; неразвита предна част на гърдите; опашка поставена много високо или много ниско; неповдигната или много повдигната долна линия.

Крайници: Много слаби или много изразени ъгли на предните и задни крайници; отпуснати лакти; отклонение от стандартната позиция и дължина на костите и ставите.

Прекалено събрани една към друга лапи или прекалено раздалечени; кравешки скакателни стави; отпуснати или меки лапи; изкривени пръсти, бледи нокти;

Козина: Много светли или неясно определени подпали; затъмнени подпали; много тъмна маска; големи черни петна по крайниците; гръдните петна са едва забележими или прекалено големи; дълъг, мек, къдрав или матов косъм; Тънка козина; обезкосмени участъци; големи кичури от косми, особено по тялото; видим подкосъм.

Характер: Недостатъчно самоуверено; много темпераментно; много рязко; много висок или много нисък праг на възбудимост.

Ръст: Отклонение в ръста до 2 см от стандарта трябва да снижи оценката.

Движения: Клатушкане; ограничени или стегнати; раван.

Дисквалифициращи недостатъци:

Характер: Страхливо, нервно и агресивно животно.

Общ вид: Женствени мъжки, мъжествени женски.

Очи: Жълти; "стъклени" очи.

Зъбна формула: Прогения, клещовидна захапка, прогнатия; липса на зъб.

Козина: Бели петна; изразено дълъг и вълнист косъм; изразено рядка козина или големи обезкосмени участъци.

Ръст: Кучета с отклонение повече от 2 см над или под стандарта.

Всяко куче с ясно изразени физически или поведенчески аномалии ще бъде дисквалифицирано.

Забележка: Мъжките трябва да имат два нормално развити тестиса, напълно спуснати в скротума.